

حیاط خانه‌ی ما تنهاست
حیاط خانه‌ی ما تنهاست
 تمام روز
 از پشت در مداری تکه تکه شدن می‌آید
 و منفجر شدن
 همسایه‌های ماهمه در خاک با غچه‌هاشان بجای گل
 خمپاره و مسلسل می‌کارند
 همسایه‌های ماهمه بر روی حوض‌های کاشیشان
 سرپوش می‌گذارند
 و حوض‌های کاشی
 بی‌آنکه خود بخواهند
 انبارهای مخفی بار و تند
 و بچه‌های کوچه‌ی ما کیف‌های مدرسشان را
 از بمب‌های کوچک
 پر کرده‌اند.
 حیاط خانه‌ی ما گیج است.

□

من از زمانی
 که قلب خود را گم کرده‌ام می‌ترسم
 من از تصور بیهودگی اینهمه دست
 من از تجسم بیگانگی اینهمه صورت می‌ترسم
 من مثل دانش آموزی
 که درس هندسه‌اش را
 دیوانه‌وار دوست می‌دارد تنها هستم
 و فکر می‌کنم که با غچه‌را بی‌شود به بیمارستان برد
 من فکر می‌کنم ...
 من فکر می‌کنم ...
 من فکر می‌کنم ...
 و قلب با غچه در زیر آفتاب ورم کرده است
 و ذهن با غچه دارد آرام آرام
 از خاطرات سبز تهی می‌شود.

ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد ...

و این من
ذنی تنها

در آستانه‌ی فصلی سرد
در ابتدای درک هستی آلوده‌ی زمین
و یأس ساده و عمناک آسمان
وناتوانی این دسته‌ای سیما نی

□

زمان گذشت
زمان گذشت وساعت چهار بار نواخت.
چهار بار نواخت
امروز روز اول دیماه است
من راز فصل‌ها را میدانم
و حرف لحنده‌ها را میفهمم
تجات دعنه‌د در گور خفته است
و خاک ، خاک پذیر نده .
اشارتیست به آرامش

□

زمان گذشت وساعت چهار بار نواخت.

□

در کوچه باد می‌آید
در کوچه باد می‌آید
و من به جفت گبری گل‌ها عیان‌دیشم
به غنچه‌هایی باساق‌های لاغر کم خون
و این زمان خسته‌ی مسلول
و مردی از کنار درختان خیس می‌گذرد .
مردی که رشته‌های آبی در گها بش
مانند مارهای مرده از دسوی گلو گاهش .

بالا خزیده‌اند
و در شفیق‌های منقلبش آن هجای خونین را
تکرار می‌کنند

— سلام

— سلام

و من به جفت کبری گل‌ها می‌باشد بشم .

□

در آستانه‌ی فصلی سرد
در محفل عزای آینه‌ها

و اجتماع سوگوار تجریمهای پر بیده رنگ
و این غروب بارور شده از داشت سکوت
چگونه می‌شود به آنکسی که میر و داپسان

صبور ،

منگین ،

سرگردان .

فرمان ایست داد .

چگونه می‌شود به مرد گفت که او زنده نیست، او هیچ وقت زنده نبوده است.

□

در کوچه باد می‌آید
کلاع‌های منفرد انزوا
در باع‌های پیر کمالت می‌چرخند
و نردیام .
چه ارتفاع حیری دارد .

□

آنها تمام ساده لوحی یک قلب را
با خود به قصر قصه‌ها برداشت
و اکنون دیگر

دیگر چگونه یکنفر به رقص برخواهد خاست
و گیسوان کودکش را
در آب‌های جاری خواهد ریخت
و سب را که سرانجام چیده‌است و بوئده است
در ذین بالکد خواهد کرد .

□

ای بار ای یگانه ترین بار
چه ایرهای سیاهی در انتظار روز میهمانی خورشیدند .

انگار در مسیری از تجسم پرواز بود که یکروزان آن پرنده نمایان شد
انگار از خطوط سبز تخيّل بودند
آن بروکهای تازه که در شهوت نسیم نفس هیزدند

انگار

آن شلهی بنفس که در ذهن پاک پنجه‌ها می‌سوخت
چیزی بجز تصور معمومی از چراخ نبود .

در کوچه باد می‌آید

این ابتدای ویرانیست

آن روزهم که دست‌های تو ویران شدند باد می‌آمد

ستاره‌های عزیز

ستاره‌های مقواهی عزیز

وقتی در آسمان دروغ وزیدن می‌گیرد

دیگر چگونه می‌شود به سورهای رسولان سرشکسته پناه آورد ؟

ما مثل مردهای هزاران هزار ساله به هم میرسم و آنگاه

خورشید پرتابه ای جسد ما قضاوت خواهد کرد .

من سردم است

من سردم است و انگار هیچ وقت ، گرم نخواهم شد

ای بار ای یگانه ترین بار « آن شراب من چند ساله بود ؟ »

نگاه کن که در اینجا

زمان چه وزنی دارد

وماهیان چگونه گوشت‌های هرا می‌جونند

چرا من اهمیشه در ته دریا نگاه میداری ؟

من سردم است و از گوشواره‌های صدف بیزارم

من سردم است و میدانم

که از تمامی اوهام سرخ یک شفایق وحشی

جز چند قطره خون

چیزی بجا نخواهد ماند .

خطوط را رها خواهم کرد
و همچنان شمارش اعداد را رها خواهم کرد
و از میان شکل‌های هندسی محدود
به پهنه‌های حسن و سمت پناه خواهم پردازد
من عرباتم ، عرباتم ، عرباتم
مثل سکوت‌های میان کلام‌های محبت عرباتم
و ذخیره‌های من همه از عشق است
از عشق ، عشق ، عشق .
من آین جزیره‌ی سرگردان را
از انقلاب اقیانوس
وانفجار کوه گذر دادم
و تکه‌تکه شدن را ز آن وجود متحددی بود
که از حقیرترین ذره‌هایش آفتاب به دنیا آمد .

□

سلام ای شب مخصوص !
سلام ای شبی که چشم‌های گرگهای بیان را
به حفره‌های استخوانی ایمان واعتفاد بدل میکنی
و در کنار جویبارهای تو ارواح بیدها
ارواح مهریان ثیرها را میبینند
من از جهان بی تقاضتی فکرها و حرفها و صدایها عی آیم
و این جهان به لانه‌ی ماران مانند است
و این جهان پراز صدای حرکت پاهای مردمیست
که همچنان که ترا میبیوسند
در ذهن خود طناب دار ترا میباشد .

□

سلام ای شب مخصوص !

□

میان پنجه و دیدن
همیشه فاصله‌ایست .
چرا نگاه نکردم ؟
مانند آن زمان که مردی از کنار درختان خیس گذر میکرد ...
چرا نگاه نکردم ؟
انگار هادرم گریسته بود آتش

آن شب که من به درد رسیدم و نطفه شکل گرفت
آن شب که من عروس خوشهاي افاقتی شدم
آن شب که اصنهان پر از طنبين کاشی آبی بود ،
و آنکسی که نیمهی من بود ، به درون نطفهی من بازگشته بود
و من در آینه میدیدم ،
که مثل آینه پاکیزه بود و روشن بود
و ناگهان صدایم کرد
و من عروس خوشهاي افاقتی شدم

□

انگار مادرم گریسته بود آن شب .

□

چه روشنایی بیوهودهای در این دریچهی مسدود سر کشید
چرا نگاه نکردم ؟
تمام لحظههای سعادت میدانستند
که دستهای تو ویران خواهد شد
و من نگاه نکردم
تا آن زمان که پنجه‌ی ساعت
گشوده شد و آن قتاری غمگین چهار بار نواخت
چهار بار نواخت
و من به آن زن کوچک برخوردم
که چشمها یش ، مانند لانههای خالی سیمرغان بودند
و آنچنان که در تحرک رانها یش میرفت
گوئی بکارت رویای پرشکوه مرا
با خود بسوی پسته شب میرد .

□

آیا دوباره گیسوانم را
در بادشاهه خواهم زد ؟
آیا دوباره با غجه‌ها را بنفسه خواهم کاشت ؟
و شمعدانی‌ها را
در آسمان پشت پنجه خواهم گذاشت ؟
آیا دوباره روی لیوانها خواهم رقصید ؟

آیا دوباره زنگ در مرا بسوی انتظار صدا خواهد بود ؟

□

بهمادرم گفتم : «دیگر تمام شد»
گفتم : «همیشه پیش از آنکه فکر کنی اتفاق میافتد
باید برای روزنامه تسلیتی بفرستیم»

□

انسان پوک
انسان پوک پر از اعتماد
نگاه کن که دندانهاش
چگونه وقت جویدن سرود میخوانند
و چشمهاش
چگونه وقت خیره شدن میدرند
و او چگونه از کنار درختان خیس میگذرد :
صبور ،
سنگین ،
سرگردان .

در ساعت چهار
در لحظه‌ای که رشته‌های آبی رگهایش
ما نند مارهای مرده از دوسوی گلوگاهش
بالا خزیده‌اند
و در شقیقه‌های منقلبش آن هجای خونین را
تکرار میکنند
— سلام
— سلام
آیا تو هرگز آن چهار لاله‌ی آبی را
بوئیده‌ای ؟

[]

زمان گذشت
زمان گذشت و شب روی شاخه‌های لخت افاقت افتاد .
شب پشت شبشه‌های پنجره سر میخورد
و بازبان سردش
نه مانده‌های روز رفته را به درون میکشید .

□

من از کجا می‌ایم ۹
من از کجا می‌ایم ۹
که اینچنین به بوری شب آغشته‌ام ۹
هنوز خاک مزارش نازه است
مزار آن دو دست سیر جوان را می‌گوییم

□

چه مهر بان بودی ای بار ، ای یگانه ترین بار
چه مهر بان بودی وقتی دروغ می‌گفتی
چه مهر بان بودی وقتی که پلکنی‌ها آینه‌ها را می‌بینی
و چلچراغها را
از ساقه‌های سیمی می‌چیدی
و در سیاهی ظالم مزا بسوی چراگاه صدق می‌بردی
تا آن بخوار گنج که دنیا‌له‌ی حریق عاش بود بروچ من خواب می‌نشست
و آن ستاره‌های مقوایی
به‌گرد لایتنه‌ی می‌چرخیدند .

□

چرا کلام را به‌سدا گفتند ۹
چرا نگاه را به‌خانه‌ی دیندار می‌همان کردند ۹
چرا نوازش را
به‌حسب گیوان باکرگی برداشتند ۹
نگاه کن که در اینجا
چگونه جان آنکسی که با کلام سخن گفت
و با نگاه نواخت
و با نوازش از زمین آرامید
به‌تبرهای توهمند
مساوب گشته است .
و جای پنج هاخه‌ی از گشتهای تو
که مثل پنج حرف حقیقت بودند
چگونه روی گونه‌ی او مانده است .

□

سکوت چیست ، چیست ، چیست ای یگانه ترین بار ۹
سکوت چیست ، بجز حرف‌های ناگفته

من از گفتن هیمانم ، اما زبان گنجشگان
زبان زندگی ، جمله‌های جاری ، جشن طبیعت است .
زبان گنجشگان یعنی : بهار . برگ بهار ..
زبان گنجشگان یعنی : نسیم . عطر . نسیم .
زبان گنجشگان در کارخانه میمیرد .

□

این کیست ، این کسی که روی جاده‌ی ابدیت
بسی لحظه‌ی توحید میرود
و ساعت همبشگیش را
با منطق دیاضی تفرقه‌ها و تفرقه‌ها کوک میکند .
این کیست ، این کسی که بانگ خرسان را
آغاز قلب روز امیداند
آغاز بوی ناشتاوی میداند
این کیست ، این کسی که ناج عشق به سردارد
و در میان جامدهای عروسی پوسیده است .

□

پس آفتاب سرانجام
در یک زمان واحد
بر هر دو قطب ناامید نشاید .
تو از طنین کاشی آبی تهی شدی .
و من چنان پرم که روی صدایم نماز میخواست ...

□

جنائزهای خوشبخت
جنائزهای ملول
جنائزهای ساکت متفکر
جنائزهای خوش برخورد ، خوش پوش ، خوش خوراک
در ایستگاههای وقت‌های معین
و در زمینه‌ی مشکوک نوری موقع
و شهوت خرید میوه‌های فاسد بیهودگی
آه ،

چه مردمانی در چار راهها نگران حوابند
و این صدای سوت‌های آوقف

در لحظه‌ای که باید ، باید ، باید
مردی بزرگ جرخ‌های زمان له شود
مردی که از کنار درختان خیس مبگذرد ...

□

من از کجا می‌باشم ؟

□

به مادرم گفتم : « دیگر تمام شد »
گفتم : « همیشه پیش از آنکه فکر کنی اتفاق میافتد
باید برای روزنامه تسلیتی بفرستیم » .

□

سلام ای غرابت تنها ؎ی
اتفاق را به تو تسلیم می‌کنم
چرا که ابرهای تیره همیشه
پیغمبران آبهای نازه تقطیع نند
و در شهادت یک شمع
واز منوریست که آنرا
آن آخرین و آنکشیده ترین شعله خوب میداند .

□

بعد از تو ما به قبرستان‌ها روآوردیم
و مرک ، ذیر چادر مادر بزرگ نفس می‌کشید
و مرک ، آن درخت تناور بود
که زنده‌های اینسوی آغاز
به شاخه‌های ملولش دخیل می‌بشنند
و مرده‌های آنسوی پایان
به ریشه‌های فسفریش چنگ می‌زدند
و مرک ، روی آن ضریح مقدس نشسته بود
که در چهارزاویه‌اش ، ناگهان چهارلاله‌ی آبی
روشن شدند

□

ایمان بیاوریم
ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد
ایمان بیاوریم به ویرانهای باخهای تحول

به داشتای واژگون شده‌ی بیکار
و دانه‌های زندانی .
نگاه کن که چه برفی میبارد ...

شاید حقیقت آن دو دست جوان بود ، آن دو دست جوان
که زیر بارش یکریز برف مدفون شد
و سال دیگر ، وقتی بهار
با آسمان پشت پنجره هم خوابه میشود
و در تنش فوران میکنند
فوارهای سبز ، ساقه‌های سبکبار
شکوفه خواهد داد ای یار ، ای بگانه قرین یار

ایمان بیاوریم به آغاز فصل سرد

زمستان ۱۳۴۴

یک پنجره برای دیدن
یک پنجره برای شنیدن
یک پنجره که مثل حلقه‌ی چاهی
در انتهای خود به قلب زمین می‌رسد .
و باز می‌شود ،
بسوی وسعت این مهر بانی مکرداً می‌رنگ
یک پنجره که دست‌های کوچک انتهائی را
از بخشش شبانه‌ی عطر ستاره‌های کریم
سرشار می‌کند ،
و می‌شود از آنجا
خورشید را به غربت گل‌های شمعدانی مهمان کرد .

یک پنجره برای من کافیست .

کسی که مثل هبیچکس نیست

من خواب دیده‌ام که کسی می‌آید
من خواب یک ستاره‌ی قرمز دیده‌ام
و پلک چشم هی میپردازد
و کفشهایم هی جفت میشوند
و کور شوم
اگر دروغ بگویم
من خواب آن ستاره‌ی قرمز را

و قنی که خواب نبودم دیده ام

کسی می‌آید

کسی می‌آید

کسی دیگر

کسی بهتر

کسی که مثل هیچکس نیست ، مثل پدر نیست ، مثل انسی نیست ،
مثل یحیی نیست ، مثل مادر نیست

و مثل آنکسیست که باید باشد
و قدش از درخت های خانه‌ی معمار هم بلندتر است

و سورتش
از صورت امام زمان هم روشنتر
و از برادر سیدجواد هم
کدرفته است

و رخت پاسبانی پوشیده است نمیرسد
واز خود خود سیدجواد هم که تمام اتاق های منزل ما مال اوست نمیرسد
واسمهش آنچنان که مادر
در اول نماز و در آخر نماز سدايش می‌کند
یا قاضی القضاط است
یا حاجت الحاجات است
و میتواند
تمام حرف های سخت کتاب کلاس سوم را
با چشم های بسته بخواند
و میتواند حتی هزار را
بی آنکه کم بیاورد از روی بیست میلیون برداد
و میتواند از مغازه‌ی سیدجواد، هر چقدر که لازم دارد، جنس نسیه بگیرد
و میتواند کاری کند که لامپ «الله»

که سیز بود : مثل صبع سحر سیز بود
دوباره روی آسمان مسجد مفتاحیان

روشن شود

آخ ...

چقدر روشنی خوب است

چقدر روشنی خوب است

و من چقدر دلم میخواهد
که بحیی
یک چارچرخه داشته باشد
و یک چراغ زنبوری
و من چقدر دلم میخواهد
که روزی چارچرخه بحیی میان هندوانهها و خربزهها بنشینم
و دور میدان محمدیه بچرخم
آخ ...

چقدر دور میدان چرخیدن خوبست
چقدر روی پشت بام خوابیدن خوبست
چقدر باعث ملی رفتن خوبست
چقدر مزهی پسی خوبست
چقدر سینمای فردین خوبست
و من چقدر از همه چیزهای خوب خوش می‌بندم
و من چقدر دلم میخواهد
که گیس دختر سید جواد را بکشم

چرا من اینهمه کوچک هستم
که در خیابان‌ها گم میشوم
چرا پدر که اینهمه کوچک نیست
و در خیابان‌ها هم گم نمیشود
کاری نمیکند که آنکسی که بخواب من آمده است، روز آمدنش را جلو بیاندازد

و مردم محله‌ی کشتارگاه
که خاک باعچمه‌هاشان هم خوب نیست
و آب حوض‌هاشان هم خوب نیست
و تخت کفشهایشان هم خوب نیست
چرا کاری نمیکنند
چرا کاری نمیکنند

چقدر آفتاب زمستان تنبیل است

من پلهای پشت یام را جارو کرده‌ام
وشیشهای پنجره را هم شسته‌ام
چرا پدر فقط باید
درخواب، خواب بییند

□
من پلهای پشت یام را جارو کرده‌ام
وشیشهای پنجره را هم شسته‌ام
□

کسی می‌آید
کسی می‌آید
کسی که در دلش با ماست، در نفسش با ماست، در صدایش با ماست
کسی که آمدنش را
نمی‌شود گرفت
دستبند زد و به زندان انداخت
کسی که زیر درختهای کوهنه‌ی یعنی بچه‌کرده‌است
و روز به روز
بزرگ می‌شود، بزرگتر می‌شود
کسی از باران، از صدای شرش باران، از میان پنج و پنج گلهای اطلسی
کسی از آسمان توپخانه در شب آتش بازی می‌آید
وسفره را می‌اندازد
ونان را قسمت می‌کند
و پیسی را قسمت می‌کند
و با غمی را قسمت می‌کند
و شربت سیاه سرفه را قسمت می‌کند
وروز اسم نویسی را قسمت می‌کند
ونمره‌ی مریضخانه را قسمت می‌کند
و چکمه‌های لاستیکی را قسمت می‌کند
وسینمای فردین را قسمت می‌گند
درختهای دختر سید جواد را قسمت می‌کند
و هر چه را که پاد کرده باشد قسمت می‌کند
و سهم ما را هم میدهد
من خواب دیده‌ام

تابستان ۱۳۴۵

قناها صد است که هیمانند ..
چرا توقف کنم ، چرا ۹
پرنده‌ها بجستجوی جانب آبی رفته‌اند .
افق عمودی است
افق عمودی است و حرکت : فواره‌وار
و درحدود یعنی
سیاره‌های نورانی میچرخند
زمین دارد تقاضع به تکرار می‌رسد
و چاههای هوایی
به نقیحهای را بجهه تبدیل می‌شوند
و روز وسعتی است
که در مخبله‌ی تنک کرم روزنامه نمی‌گنجید
چرا توقف کنم ؟
راه از میان مویرگهای حیات می‌گذرد
کیفیت محیط‌کشتنی زهدان ماه
سلول‌های فاسد را خواهد کشت
و در فضای شیمیائی بعد از مطلع
قناها صد است
صد اکه جذب ذرهای زمان خواهد شد
چرا توقف کنم ۱

چه میتواند باشد مرداب
چه میتواند باشد چز جای تخم و بیزی حشرات فساد
افکار سر دخانه را جنازه‌های پادکرده رقم میزند .
نامرد ، در سیاهی
فقدان مردیش را پنهان کرده است
وسوک ... آه
وقتی که سوک سخن می‌گوید
چرا توقف کنم ؟
همکاری حروف سربی
آن دیشه‌ی حقیر را نجات نخواهد داد
من از سلاله‌ی درختانم

تنفس هوای مانده ملولم میکند
پر ندهای که مرده بود بمن پند داد
که پرواز را بخاطر بسیارم
نهایت تمامی نیروها پیوستن است، پیوستن
به اصل روشن خورشید
وریختن به شعور نور
طبیعی است
که آسیاب‌های بادی می‌پسند
چرا توقف کنم؟
من خوش‌های نارس گندم را
به ذیر پستان می‌گیرم
دشیر میدهم

□

صدا، صدا، صدا، تنها صدا
صدای میل طویل‌گیاه به روئین
صدای خواهش شفاف آب به جاری شدن
صدای ریزش نورستاره بر جدار مادگی خاک
صدای انعقاد نقطه‌ی معنی
وبسط ذهن مشترک عشق
صدا، صدا، صدا، تنها صدا است که می‌ماند
در سر زمین قدکوتاهان
معیارهای سنجش
همیشه بر مدار صفر سفر کرده‌اند
چرا توقف کنم؟
من از عناصر چهارگانه اطاعت می‌کنم
و کار تدوین نظامنامه‌ی قلبم
کار حکومت محلی کوران نیست
مرا به ذوزه‌ی دراز توحش
در عضو جنسی حیوان چکار
مرا به حرکت حیرکرم در خلاء گوشنی چکار
مرا تبار خونی گلها به ذیستن متوجه کرد و است
تبار خونی گلها، میدانید ۱۹

آذرماه ۱۴۲۵

زندگینامه

- ۱۳۹۳ دیماه . تولد . تهران . شناسنامه‌ی شماره‌ی ۶۷۸ بخش ۵ تهران
پدر «سرهنگ محمد فرجزاده» مادر بانو «توران وزیری نبار» .
- ۱۳۹۰ ازدواج با «پروین زشایی» .
- ۱۳۹۱ «اسیر» . چاپ نخست .
- ۱۳۹۲ تولد «کامیار» تنها فرزند فروغ .
- ۱۳۹۳ «طلاق» . . .
- ۱۳۹۴ «اسیر» چاپ دوم .
- ۱۳۹۵ «دیوار» . چاپ نخست .
- ۱۳۹۶ «عصیان» . چاپ نخست .
- ۱۳۹۷ آشایی با «ابراهیم گلستان» و شروع همکاری با «گلستان فیلم» .
- ۱۳۹۸ سفر به انگلستان برای مطالعه و بررسی امور تشکیلاتی تهیه‌ی فیلم .
آغاز موقت‌نامه فیلم «یک آتش» .
- اولین کوشش برای فیلم برداری و سفر به خوزستان .
مطالعه در کار تهیه‌ی فیلم مستند و کمک به تهییدی مقدمات ساختن
چند فیلم .

- ۱۳۴۹ بازی و همکاری در تهیه فیلم «خواستگاری» برای مؤسسه فیلم ملی کانادا .
- ۱۳۵۰ تهیه قسمت سوم فیلم «آب و گرما» .
- کمک در تهیه مدادی فیلم «موج و مرجان و خارا» .
- توفیق فیلم «بیک آتش» .
- سفر دوم به انگلستان برای مطالعه در تهیه فیلم .
- تهیه بیک فیلم یک دقیقه‌ای برای صفحه نیازمندی‌های «کیهان» .
- ۱۳۵۱ بهار . سفر به تیریز برای مطالعه تهیه بیک فیلم در پاره‌ی جذام .
- تابستان . کمک به تهیه مقدمات و بازی در فیلم «دریا» ، که ناتمام ماند .
- پائیز . سفر ۱۲ روزه به تیریز به همراه نفر و تهیه فیلم «خانه سیاه» است ، و موتفاصل همان فیلم .
- زمستان . تماش فیلم «خانه سیاه» است .
- تهیه بیک فیلم مستند رنگی برای مؤسسه کیهان .
- ۱۳۵۲ بهار . نوشنمن بیک سناریو برای فیلمی که ساخته نشد .
- پائیز . تمرین و بازی در نمایشنامه «شش شخصیت در جستجوی نویسنده» ، نوشتۀ «لوئیجی پیر اندللو» نویسنده ایتالیائی .
- چاپ سوم «اسیر» .
- زمستان . جایزه بزرگ به تمرین فیلم مستند برای فیلم «خانه سیاه» است . در «اویرهاوزن» .
- دتوالی دیگر . چاپ نخست .
- ۱۳۵۳ بهار . کمک بدمام فیلم «خشش و آئینه» .
- تابستان . سفر به آلمان ، ایتالیا و فرانسه .
- و پر گزیده اشعار . چاپ نخست .
- ۱۳۵۴ پائیز . «یونسکو» بیک فیلم نیمساعته از زندگی او تهیه کرد .
- و زیز «برنارد و بر تولوچی» فیلمی بیک ربع ساعته از او ساخت .
- ۱۳۵۵ بهار . سفر به ایتالیا و شرکت در دویزن فستیوال فیلم مؤلف ، «پیرارو» .
- پیشنهاد و قبول تهیه فیلم در سوئد و دریافت پیشنهاد برای چاپ اشعار در آلمان ، سوئد ، انگلستان و فرانسه .
- دوشنبه ۳۵ بیعنی ساعت چهار و نیم بعد از ظهر ، نسادف اتوموبیل و پایان زندگی ! ...

www.KetabFarsi.Com

قصصی از کتابهای

سازمان چاپ و انتشارات هرجان

- ۱- شکست سکوت : مجموعه‌ی نظم و نثر از دکارو، با کاغذ سفید و جلد شومیزی ۸۰ ریال با جلد زرکوب ۱۲۰ ریال . (نایاب)
- ۲- نهنگ سفید یا «موبی دیک» : اثر «هرمان ملوویل» ترجمه‌ی دکتر علی اصغر محمدزاده، با جلد شومیزی ۴۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۷۰ ریال . (نایاب)
- ۳- نفر قزلباش : شاهکار استاد «حسین مسروور» در پنج جلد کامل هر جلد ۱۰۰ ریال با جلد زرکوب هر جلد ۱۲۰ ریال با کاغذ سفید هر جلد ۱۵۰ ریال .
- ۴- فاوست : از «تورکیتف» ترجمه‌ی «شاپور رزم آزما» و «فریدون بدره‌ای» با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۶۰ ریال . (نایاب)
- ۵- خداحافظ : اثر «بالزالک» ترجمه‌ی «فریدون بدره‌ای» با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۶۰ ریال (نایاب) .
- ۶- زمین خوب : شاهکار خانم «پیرل س. بالک» ترجمه‌ی «ف. ب. لرستانی» با جلد شومیزی ۸۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۱۲۰ ریال . (نایاب)
- ۷- آشنه‌ی هرگز : اثر «آلفونس مولیان» ترجمه و اقتباس «ا. صدارت» ۴۰ ریال . (نایاب) چاپ پنجم جیبی ۲۵ ریال .

- ۸ - ترانه‌های بینوایان : شاهکار د دکتر تویو هیو کاگاوا ، ترجمه‌ی فریدون سالکی ، با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد ذرکوب ۶۰ ریال (نایاب) (بصورت جیبی و قطع بزرگ فانتزی سلوفونی ذیر چاپ است .
- ۹ - سلام برغم : از خانم «فرانسوایس‌اگان» ترجمه‌ی د دکتر علی اصغر محمدزاده ، با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد ذرکوب ۶۰ ریال (نایاب)
- ۱۰ - دنیائی که من هی بیشم : نوشته‌ی پروفسور آلمرت اینشتن ، ترجمه‌ی «فریدون سالکی» با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد ذرکوب ۶۰ ریال . (نایاب)
- ۱۱ - خاتمه‌ی و پاسخ به ساخته‌های بهائیت : از «علی امیرپور» چاپ دوم با تجدید نظر کامل و جلد سلوفونی ۱۰۰ ریال .
- ۱۲ - شطرنج زندگی : شاهکار بی تظیر و عمیق «رزاوه طباطبائی» ۸۵ ریال . (نایاب)
- ۱۳ - ۲۵ روبل : اثر «آتوان چخوف» ترجمه‌ی خانم دبدی صفوی (مهران) ، با جلد شومیزی ۴۰ ریال با کاغذ سفید و جلد ذرکوب ۵۰ ریال (نایاب)
- ۱۴ - تحول بیمه درایرن : تألیف د دکتر علیرضا صاحب ، با کاغذ سفید ۱۰۰ ریال و با جلد ذرکوب ۲۰۰ ریال .
- ۱۵ - غرب بینوایان : شاهکاری از دلاری گرم‌ماشی ، با کاغذ سفید و جلد سلوفون فانتزی ۱۲۵ ریال . جیبی ۳۰ ریال .
- ۱۶ - لبخند یخ : نوشته‌ی «فریدون صابر» با کاغذ سفید و جلد معمولی ۷۰ ریال با جلد سلوفون فانتزی ۱۰۰ ریال .

انتشارات پانو :

-
- ۱ - هاله : نوشته‌ی «ایرج مستغان» با جلد سلوفون فانتزی و کاغذ سفید ۱۵۰ ریال . جیبی ۳۰ ریال .

۸ - قرانه‌های بینوا ایان : شاهکار « دکتر تویو هیو کاگاوا » ترجمه‌ی « فریدون سالکی » با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۶۰ ریال (نایاب) (بصورت جیبی و قطع بزرگ فانتزی سلوفونی ذیر چاپ است .

۹ - سلام بر غم : از خانم « فرانسواز ساگان » ترجمه‌ی « دکتر علی اصغر محمدزاده » با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۶۰ ریال (نایاب)

۱۰ - دنیائی گه من می‌بینم : نوشته‌ی « پروفورد آلمبرت اینشتن » ترجمه‌ی « فریدون سالکی » با جلد شومیزی ۳۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۶۰ ریال . (نایاب)

۱۱ - خاتمه‌یت و پاسخ به ساخته‌های بهائیت : از « علی امیرپور » چاپ دوم با تجدید نظر کامل و جلد سلوفونی ۱۰۰ ریال .

۱۲ - شطرنج زندگی : شاهکار بی‌نظیر و عمیق « ژاوه‌ی طباطبائی » ۸۵ دیال . (نایاب)

۱۳ - ۴۵ روبل : اثر « آتوان چخوف » ترجمه‌ی خانم « بدری صفوی (هران) » با جلد شومیزی ۴۰ ریال با کاغذ سفید و جلد زرکوب ۵۰ ریال (نایاب)

۱۴ - تحول بیمه در ایرن : تأثیف « دکتر علیرضا صاحب » با کاغذ سفید ۱۰۰ ریال و با جلد زرکوب ۲۰۰ ریال .

۱۵ - غروب بینوا ایان : شاهکاری از دلاری کرمانشاهی « با کاغذ سفید و جلد سلوفون فانتزی ۱۲۵ ریال . جیبی ۳۰ ریال .

۱۶ - لبخند یخ : نوشته‌ی « فریدون صابر » با کاغذ سفید و جلد معمولی ۷۰ ریال با جلد سلوفون فانتزی ۱۰۰ ریال .

انواع انتشارات:

۱ - هاله : نوشته‌ی « ایرج مستعان » با جلد سلوفون فانتزی و کاغذ سفید ۱۵۰ ریال . جیبی ۳۰ ریال .

از هری کتابهای چینی در جان

- لارونس عرب : بقلم «روبرت پاین» ترجمه‌ی «منوچهر حقیقی» ۲۰ ریال (نایاب)
- شکوه علفزار : از «ولیام اینک» ترجمه‌ی «حکیم» ۲۵ ریال
چاپ پنجم (نایاب)
- بازهم خداحافظ (آیا بر امن را دوست دارید؟) : شاهکار خانم
«فرانسوی ساکان» ترجمه‌ی «سیروس گنجوی» ۲۵ ریال.
- فافی : شاهکار عمیق اجتماعی از «مارسل پانیولر» ترجمه‌ی «افسر» ۲۵ ریال (نایاب)
- وقتیکه شکوفه‌ها می‌شکفند: اثری خواندنی از نویسنده‌ی توادا
لاری کرمانشاهی، ۲۵ ریال. (نایاب)
- پرنده باز آلکاتراز : از «توهاس - ای - گادیس» ترجمه‌ی
«منوچهر حقیقی» ۳۰ ریال
- ملاقات : شاهکار «ماکسیم گورکی» ترجمه‌ی «افسر» ۲۰ ریال.
عدالت: اثر «عاذری باربوس» ترجمه‌ی «افسر» ۲۰ ریال.
- قطاری به رانندگی شیطان : از «مارتن آندرسون» ترجمه‌ی
«افسر» ۲۰ ریال.
- اشعه‌ی مرگ: اثر «آلرون مولیان» ترجمه و اقتباس «ا. صدارت»
(چاپ پنجم) ۲۵ ریال.
- هاله : نوشته‌ی «ایرج مستغان» ۳۰ ریال.
- غروب بینوایان : اثری جالب از «لاری کرمانشاهی» ۳۰ ریال.
- اشک شوق : نوشته‌ی «م. مصوصی لاری» ۲۵ ریال. (نایاب)
- پادزههر : نوشته‌ی «هرداد شکوهی» ۲۵ ریال.
- تکامل فن دیپلماسی : از «هارولد نیکلسن» ترجمه‌ی «محمد
صادق میرفندرسکی» ۲۵ ریال.

